

Tuomiolauselma

- 1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 2 artiklan 11 alakohtaa ja 11 artiklaa on tulkittava siten, että tilanteessa, jossa lapsi on viety pois sellaisen väliaikaisesti täytäntöönpanavan tuomioistuimen päätöksen mukaisesti, joka on tämän jälkeen kumottu tuomioistuimen päätöksellä, jossa lapsen asuinpaikaksi vahvistetaan lähtöjäsenvaltiossa asuvan vanhemman kotipaikka, sen jäsenvaltion, johon lapsi on viety, tuomioistuimen, jossa lapsen palauttamispyyntö on pantu vireille, on tarkastettava kaikkia kullekin yksittäistapaukselle erityisiä olosuhteita arvioimalla, oliko lapsen asuinpaikka vielä välittömästi ennen väitetysti luvaton palauttamatta jättämistä lähtöjäsenvaltiossa. Tämän arvioinnin yhteydessä on otettava huomioon se, että poisviemisen sallinut tuomioistuimen päätös voitiin panna täytäntöön väliaikaisesti ja että siihen oli haettu muutosta.
- 2) Asetusta N:o 2201/2003 on tulkittava siten, että tilanteessa, jossa lapsi on viety pois sellaisen väliaikaisesti täytäntöönpanavan tuomioistuimen päätöksen mukaisesti, joka on tämän jälkeen kumottu tuomioistuimen päätöksellä, jossa lapsen asuinpaikaksi vahvistetaan lähtöjäsenvaltiossa asuvan vanhemman kotipaikka, lapsen palauttamatta jättäminen kyseiseen jäsenvaltioon on tuon jälkimmäisen päätöksen jälkeen luvaton ja asetuksen 11 artiklaa on sovellettava, jos katsotaan, että lapsen asuinpaikka oli vielä välittömästi ennen kyseistä palauttamatta jättämistä mainitussa jäsenvaltiossa. Jos sitä vastoin katsotaan, ettei lapsen asuinpaikka ollut kyseisenä ajankohtana enää lähtöjäsenvaltiossa, mainittuun säännökseen perustuvan lapsen palauttamishakemuksen hylkäävä päätös tehdään sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen III luvussa vahvistettujen jäsenvaltiossa annetun tuomion tunnustamista koskevien sääntöjen soveltamista.

⁽¹⁾ EUVL C 351, 6.10.2014.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Köln (Saksa) on esittänyt 31.7.2014 – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH v. Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

(Asia C-369/14)

(2014/C 439/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Vastaaja: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 27.1.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/96/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohtaa, 3 artiklan a alakohtaa sekä liitteitä IA ja IB ja/tai sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 4.7.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/19/EU ⁽²⁾ 2 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, 3 artiklan 1 kohdan a alakohtaa sekä liitteitä I ja II tulkittava siten, että noin 220–240 voltin sähköjännitteellä toimivat (autotallin) oven käyttölaitteet, jotka on tarkoitettu asentamaan yhdessä (autotallin) oven kanssa rakennuksen tekniseen järjestelmään, kuuluvat sähkö- ja elektroniikkalaitteiden käsitteeseen ja erityisesti sähkö- ja elektroniikkalaitteiden käsitteeseen?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko direktiivin 2002/96/EY liitteessä I A olevaa 6 kohtaa ja liitteessä I B olevaa 6 kohtaa ja/tai direktiivin 2012/19/EU 3 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, liitteessä I olevaa 6 kohtaa ja liitteessä II olevaa 6 kohtaa tulkittava siten, että ensimmäisen kysymyksen mukaisia (autotallin oven) käyttölaitteita on pidettävä kyseisissä säännöksissä tarkoitettuina suurina, kiinteinä teollisuuden työkaluina?

3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi ja toiseen kysymykseen kieltävästi:

Onko direktiivin 2002/96/EY 2 artiklan 1 kohtaa ja/tai direktiivin 2012/19/EU 2 artiklan 3 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että ensimmäisen kysymyksen mukaista (autotallin oven) käyttölaitetta on pidettävä osana sellaista toisenlaista laitetta, joka jää direktiivien soveltamisalan ulkopuolelle?

⁽¹⁾ Sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta – Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen julistus 9 artiklan osalta – 27.1.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/96/EY (EYVL L 37, s. 24).

⁽²⁾ EUVL L 197, s. 38.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Rüsselsheim (Saksa) on esittänyt 11.8.2014 – Juergen Schneider ja Erika Schneider v. Condor Flugdienst GmbH

(Asia C-382/14)

(2014/C 439/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Rüsselsheim

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Juergen Schneider ja Erika Schneider

Vastaaja: Condor Flugdienst GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen ⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen poikkeuksellisten olosuhteiden liittyttävä suoraan varattuun lentoon?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, kuinka monella edeltävällä lennolla, joilla kyseessä olevalla lennolla käytettäväksi suunniteltua lentokonetta on käytetty, on merkitystä poikkeuksellisten olosuhteiden olemassaolon kannalta? Onko aiempien lentojen aikana ilmenneiden poikkeuksellisten olosuhteiden huomioon ottamiselle olemassa aikarajaa? Jos näin on, miten kyseinen aikaraja on laskettava?
- 3) Jos aiempien lentojen aikana ilmenneillä poikkeuksellisilla olosuhteilla on merkitystä myös myöhemmän lennon kannalta, onko kohtuudella edellytettävä toimenpiteitä, jotka lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan on asetuksen 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti toteutettava, tulkittava siten, että ne viittaavat vain poikkeuksellisten olosuhteiden estämiseen, vai viittaavatko ne myös pitempiäaikaisen viivästymisen välttämiseen?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 261/2004 (EUVL L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 28.8.2014 – Schenker Nemzetközi Szállítványozási és Logisztikai Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

(Asia C-409/14)

(2014/C 439/24)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Schenker Nemzetközi Szállítványozási és Logisztikai Kft.